

GENERALITAT DE CATALUNYA

Mesa General (16.06.17) I

(desenvolupament de la Mesa General)

El passat divendres dia 16 de juny va tenir lloc la reunió de la Mesa General de Negociació de l'empleat públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya amb el següent ordre del dia:

- Negociació dels criteris generals que hauran de servir de base per a les convocatòries dels processos de consolidació i estabilització previstos al projecte de Llei de Pressupostos de l'Estat per al 2017
- Continuació de les negociacions de la recuperació de les condicions laborals del personal al servei de l'Administració de la Generalitat

En realitat però, com amb la Generalitat mai se sap per on tiraran les coses, i això de les ordres del dia és massa modern i rígid per ells, els temes realment tractats, imposats per la Generalitat, han estat els següents:

- Signatura d'un acord sobre estabilització de plantilles (lliurat la tarda anterior a la reunió)
- Signatura d'un acord conjunt sobre:
 - o ampliació dels casos d'incapacitat temporal que donen dret a percebre el 100% de les retribucions
 - o devolució per a l'any 2018 del 10% de la paga de 2013

Atès que tot això no es pot dir en poques paraules si és té la intenció d'informar com cal, ho farem al llarg de quatre butlletins on tractarem:

¹ La Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) agrupa a 7 sindicats majoritàriament de personal de serveis públics:

CATAC: Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya

CATAC-CTS: Coordinadora de Treballadors i Treballadores de la Sanitat

CAU: Col·lectius Assemblearis d'Universitats

CTA: Col·lectiu de Treballadors Assemblearis

FAA: Federació d'Altres Activitats

FTC: Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya

USTEC·STES: Unió de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya

- El desenvolupament de la Mesa General del divendres 16 de juny
- L'Acord d'estabilització de plantilles
- L'increment dels supòsits d'incapacitat temporal que donen dret a percebre el 100% de les retribucions
- El pagament del 10% de la paga de 2013

1. Acord d'estabilització de plantilles

1.1. Acord de Madrid

En el nostre butlletí del passat mes d'abril² informàvem puntualment de l'acord assolit a nivell de l'Estat anomenat: "Acuerdo para la mejora del empleo público" signat pels sindicats amb presència a la "Mesa General de la Función Pública".

Al respecte dèiem:

Aquest acord, ... conté bàsicament dos punts relatius a l'oferta d'ocupació pública i a la reducció de la temporalitat (amb l'anunciada finalitat de reduir-la des de l'actual 25% al 8%).

En relació al primer punt ... l'Acord no aporta gairebé res ja que recull el que ja recollia la llei de pressupostos de l'Estat de l'any passat (l'Acord simplement amplia el nombre de sectors considerats prioritaris a efectes d'aplicar-los-hi una taxa de reposició del 100%).

En relació al segon punt, l'Acord es limita a cobrir les espatlles de l'Estat, greument en fals després de les sentències del Tribunal Europeu de Justícia de 16 de setembre de 2016 relatives al dret d'indemnització per finalització dels contractes d'interinitat i a la legalitat dels contractes d'interinitat quan cobreixen necessitats permanents.

En definitiva els signants de l'Acord simplement col·laboren amb el Govern per presentar com a una conquesta allò que era una obligació de l'Estat i que aquest hauria d'haver fet igualment sense cap acord.

1.2. La precarietat a l'Administració de Catalunya

En qualsevol cas, tot i la nostra posició crítica respecte el contingut d'aquest acord, vàrem exigir que el Govern de la Generalitat presentés i executés immediatament un pla per a assolir, a nivell de la Generalitat, una reducció de la temporalitat per tal de situar-la per sota del 8%, que és el que preveu l'Acord de Madrid esmentat.

Tenint en compte que la temporalitat afecta a més de 40.000 llocs de treball, segons dades de la pròpia Administració³, el pla que va presentar el mateix President de la Generalitat⁴, i que res innovava, ja que havia estat formulat l'any anterior, afectava únicament a unes 7.000 places d'ocupació pública. Manifestament insuficient per assolir el límit màxim del 8% de temporalitat

² https://docs.wixstatic.com/ugd/c6899f_ba4fe69621174a3c8470c67d8e8f63f4.pdf

³ [http://siop.gencat.cat/SIOP/\(X\(1\)S\(obx5nflahc2m15n0k0rd12bn\)\)/Indicador.aspx?i=TEM_GEN](http://siop.gencat.cat/SIOP/(X(1)S(obx5nflahc2m15n0k0rd12bn))/Indicador.aspx?i=TEM_GEN)

⁴ <http://www.lavanguardia.com/vida/20161005/41795428869/puigdemont-anuncia-la-convocatoria-de-7000-places-de-funcionari-en-tres-anys-per-cobrir-vacants.html>

previst a l'Acord celebrat a nivell de l'Administració Central. L'Administració considerava primer que ja s'havia avançat a l'Acord de Madrid i després que no podia decidir res fins que s'aprovessin els Pressupostos de l'Estat.

1.3. Atenció, el Govern necessita fer-se fotos i vendre la imatge de tarannà negociador

Vet ací però (tot i que no s'han aprovat aquells pressupostos), que el Govern, per qüestions de conjuntura política de tothom conegudes, té la necessitat ara de fer-se fotografies amb tants representants de la societat civil com sigui possible per transmetre una imatge (falsa) de què tot això és una bassa d'oli i del seu tarannà obert i negociador, capaç d'arribar a acords amb tothom que calgui.

Per això, de pressa i corrents, sense avís previ i després de dilatar, tots aquests anys passats, inútilment i amb la voluntat de no arribar enlloc, tot el que ha pogut les negociacions relatives a la recuperació de les condicions de treball dels seus empleats, el Govern, va i es treu de la màniga un acord que cal signar a corre-cuita.

1.4. Col·labora que alguna cosa caurà

Essent la reunió de la Mesa General el dia 16 de juny, el dia 15 per la tarda, menys de 24 hores abans, ens tramet als sindicats una proposta d'acord, que pretén ser el paral·lel a Catalunya del celebrat a Madrid i que "si o si", cal signar el mateix dia 16.

A ccoo i ugt els hi manca temps per signar i al poc de començada la reunió, i després d'un petit retoc, ja l'estan signat.

Des de IAC diem que per començar no anem a signar un acord que se'ns acaba de lliurar. Que estudiarem aquest acord i, si s'escau, ja direm alguna cosa.

En qualsevol cas i ja d'entrada diem que

- no estem disposats a fer de ninot del Govern per a que aquest es faci les fotos amb qui li convingui i quan li convingui
- no veiem clars alguns dels punts d'aquesta proposta d'acord
- observem mancances que poden comprometre la continuïtat de bona part del personal temporal

1.5. Qui es mogui, no surt a la foto

Vista la postura crítica inicial de IAC, els altres sindicats inicien actuacions per a poder vendre el producte al col·lectiu i pressionar-nos per a que signem.

Així doncs, s'inicien actuacions per maquillar l'acord i introduir-hi una "clàusula d'exclusió". En aquest sentit, si la proposta d'acord preveia que les convocatòries s'havien de publicar al DOGC en tres anys es proposa la ridícula clàusula de què digui "... en un màxim de tres anys". L'Administració no l'accepta (la inflexibilitat de l'Administració i l'extrema flaccidesa i submissió dels representats del col·lectiu queda manifesta).

Tot i que el pacte preveia que el seguiment de l'Acord es fes a través dels Grups de Treball, on tots els sindicats hi som representants, per tal d'excloure IAC, ccoo i ugt proposen una comissió de seguiment del pla que exclouï els qui no el signin. L'Administració, intel·ligent, accepta (divideix i vencerà). Altres propostes d'aquests sindicats tendents a fer que l'Acord sigui més empassable pel col·lectiu, no són acceptades.

Per adobar la qüestió, l'impresentable company d'ugt, tot i que formem part del mateix bàndol, tot i que davant hi havia l'Administració, els de l'altre bàndol, va i ens fot una bronca a IAC per no signar l'Acord. Apel·la a la nostra irresponsabilitat per, segons ell, no contribueix a l'estabilització de les plantilles. Són ells, segons diu, els que millor defensen els interins. Llàstima que quan qui et defensa és un ignorant (qualificatiu venial mínim que se li pot atribuir a qui, signant la merda que aquest acord suposa, és pensa que fa un bé a algú quan en realitat, més aviat el perjudica), l'efecte final sol ser que t'acaba d'enfonsar.

Sense allargar-nos sobre la impostura i manca d'elegància que suposa airejar els nostres conflictes intersindicals davant l'Administració, sí que hem de dir, que la ignorància del veritable contingut del que està signant aquest sindicat actua, en realitat, en contra del col·lectiu al que diu defensar, en la mesura en que l'absoluta indefinició de l'Acord, certament tendeix a una, també indefinida, estabilització de plantilles, però això, ni molt menys significa estabilització del personal. Simplement significa que al final de l'eventual procés, els llocs de treball ara ocupats per personal temporal, seran ocupats per personal fixe, però aquest Acord, no garanteix que sigui la mateixa persona que el venia ocupant qui finalment l'ocupi.

Preparat l'escenari, entren els periodistes, es fan les fotos per a la premsa i unes quantes declaracions tant per part del Govern, sobre la seva voluntat negociadora i d'arribar a acords, com per part dels sindicats signants, sobre els molts esforços i les dures negociacions que han calgut.

Finalment, no podia ser d'altra manera, la protocol·lària declaració relativa al "sindicalisme responsable", senyal que no falla mai, de què els qui l'al·leguen no tenen la consciència tranquil·la i que sol anar acompanyada d'una certa coïssor a l'engonal per part del col·lectiu al que diuen representar.

I es que si no vas eixarrancat i amb el cul escaldat es que no ets responsable.

2. Acord sobre devolució del 10% de la paga de 2013 el 2018 (i increment dels supòsits d'incapacitat temporal que donen dret a percebre el 100% de les retribucions)

2.1. Sobre la forma

El capítol de concessions però no s'acaba aquí. Es reinicia la reunió, que el Govern encara no ha cobert el "cupó" de fotografies i els ninots encara fan falta.

Ens presenten un altra proposta d'acord. A diferència de l'anterior proposta, lliurada per escrit la tarda abans, aquesta proposta ni tan sols ens la comuniquen per escrit. Ho fan de paraula, que com ja sabem, a res compromet (especialment a aquesta patuleia). Inacceptable. Es tracta també d'un acord que s'ha de signar també ara mateix,... hi ha pressa.

2.2. Sobre el contingut

Ens diuen que estan disposats a oferir-nos, per a l'any que ve, el 10% de la paga que ens deuen del 2013 (poc més de 150 euros nets de mitjana). Per adobar les "tragaderes" dels eventuais signants,

per si ja no ho estiguessin prou, en proposen augmentar el nombre de supòsits d'incapacitat temporal que donen dret a percebre el 100% de les retribucions. Oferta aquesta darrera veritablement interessant però on no cal perdre de vista que som de les úniques administracions de l'Estat que mantenim vigent aquesta retallada.

2.3. La mesa dins la Mesa (o com els representants d'una part del personal exclou els representants d'una altra part del personal)

Vist també aquí la nostra postura crítica (que després desenvoluparem) els altres dos sindicats demanen un recés per reunir-se amb l'Administració, sense la nostra presència (i això que per a l'ocasió, ens havíem dutxat). Cal fer, novament, que la píndola sigui més empassable. Es constitueix doncs, una mesa de negociació paral·lela a la Mesa General de Negociació, per tal d'excloure IAC i a bona part del col·lectiu al qual representa.

2.4. A veure si ho podem arreglar una mica

Com veuen que això del 10% és veritablement pírric, i que pot ser objecte de les crítiques irades del col·lectiu, demanen l'Administració que enlloc de dir que ens retornaran el 10% l'acord digui que ens retornaran "un mínim del 10%", encara que ja tots sabem d'avant mà que no es retornarà ni una dècima més d'aquest 10% (la directora general de pressupostos hi és present per assegurar que aquí ningú és passa un pel del guió preestablert). Es proposen, amb la mateixa finalitat, una sèrie més de mesures pírriques fins i tot sense contingut econòmic que ni tan sols son acceptades.

Naturalment, els mateixos signants de l'anterior acord, signen aquest. També naturalment, nosaltres no signem. El motius, per si no n'hi hagués prou fins aquí, us els expliquem en un altre apartat.